

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 17. juni 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1402678
Dok nr.: 1453400

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 8. maj 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 765 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Özlem Sara Cekic (SF).

Spørgsmål nr. 765:

”Hvad er begrundelsen for, at Øfeldt Centrenes træningsterapeut-uddannelse ikke er autoriseret, og hvad mener ministeren, at der skal til for, at de kan få en sådan autorisation?”

Svar:

Med en autorisation er det meningen, at borgeren kan have tillid til den autoriserede sundhedspersons faglighed. For at få autorisation stilles der uddannelsesmæssige krav, og der fastsættes pligter for de autoriserede sundhedspersoner i forbindelse med udøvelsen af deres virksomhed, hvilket Sundhedsstyrelsen fører tilsyn med. Ved at autorisere sundhedspersoner vil de også med større sikkerhed kunne identificeres, og tilsynsmyndigheden vil således kunne gribe ind over for sundhedspersoner, der ikke overholder pligterne i autorisationsloven.

Det er imidlertid min opfattelse, at der generelt skal udvises tilbageholdenhed med indskrænkninger i erhvervsudøvelsen i form af autorisationsordninger.

En autorisationsordning skal være baseret på nøje overvejelser om det reelle behov for en sådan ordning efter en afvejning mellem hensynet til patienternes sikkerhed over for hensynet til fri adgang til erhvervsudøvelse.

Det bør herunder overvejes, om den virksomhed, den enkelte gruppe udøver, nødvendiggør særligt myndighedstilsyn, fordi den ikke er offentlig reguleret i forvejen, og om kvalitetssikring kan opnås på anden måde end ved autorisation.

Afgørelsen skal træffes ud fra en helhedsvurdering og en afvejning af flere faktorer. Der skal i den forbindelse lægges vægt på:

- om gruppen i forvejen er velreguleret gennem offentlig uddannelse med tilhørende mulighed for dokumentation af kvalifikationer i form af eksamensbevis,
- i hvilket omfang gruppen udøver selvstændig privat virksomhed, idet ansættelse i det offentlige sundhedsvæsen i mange tilfælde indebærer tilstrækkelige muligheder for regulering af personalets faglige adfærd, i kraft af ledelsernes adgang til instruktion og supervision,

- i hvilken udstrækning udøvelsen af virksomheden konkret kan udgøre en fare for patienterne og
- om der inden for den enkelte erhvervsgruppe hyppigt forekommer uhensigtsmæssig faglig adfærd af en karakter, som bør kunne imødegås med tilsynsforanstaltninger.

Endelig forudsætter overvejelser om autorisation af sundhedspersoner sædvanligvis, at der er tale om en offentlig ankerkendt uddannelse.

Det er normal procedure, at grupper af sundhedspersoner, der ønsker at blive autoriserede, sender en konkret ansøgning herom til ministeriet. Ministeriet anmoder herefter Sundhedsstyrelsen om en sundhedsfaglig vurdering af ansøgningen, hvorefter ministeriet tager stilling til ansøgningen ud fra ovenstående faktorer.

Ministeriet har ikke modtaget en konkret ansøgning fra Øfeldt Centrene om etablering af en autorisationsordning.

Jeg kan herudover henvise til mit svar af dags dato på SUU (alm. del) – spørgsmål 809.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mie Saabye